

Framhald av síðu 7

meta um framtíðina. So var í 60-unum og 70-unum, tá undanfarnu hvítanesbátarnir komu, og so er eisini nú í 1987.

— Ein fer sjálvandi ikki undir slíkt ódnartak uttan at hava vónir um, at tað fer at ganga. Og tað, at vit eru so gott sum teir somu, ið hava mannað hinar Hvítanesbátarnar og sum

nú saman eru farnir at byggja og skulu manna henda Hvítanes, ger, at eg eri bjartskygdur, tí við hesi manningini, sum hevur so nógvar royndir innan rækjuvinnuna, skal tað nokk fara at ganga. Tað er í hvussu so er ikki nokk at hava eitt gott skip. Roynd og álitandi manning er altavgerandi. Dánjal Pauli Danielsen

er annars sera væl nøgdur við skipið og tað arbeiði, sum smiðirnir og aðrir handverkarar á Skála hava lagt í.

— Hvítanes er best út-gjörda rækjuskipið í flot-anum, og eg haldi vit kunnu vera erin av, at hann er bygdur í Føroyum, sigur hann.

Fabrikin er annars riggað øðrvisi til enn

Sigrun Danielsen, gumma, Dánjal Pauli Danielsen, reiðari og Óli Zachariasen, stjóri, stutt eftir at Hvítanes varð navngivin á Skála hósðagin

umborð á øðrum rækjubátum. M.a. fara teir at pakka rækjurnar í 2,5

eskjur istaðin fyri tær vanligu 5 kilo eskjurnar. Eisini hava teir flakalinjur umborð til at viðgera hjáveiduna, so samanumtikið skuldu møguleikar verið fyri at skipið fer at klára

seg.

Ætlanin er at teir sjálvir skulu selja lidnu vøurnar. Undanfarni Hvítanes var limur í Føroya Fiskasølu. jan

Frá Føroya Landsskjalasavni

Frá 1. juni til 31. august 1987 verður lesistova okkara, sum áður lýst, einans opin mánadag—fríggjadag kl. 9—16.

Føroya Landsskjalasavn,
Debesartøð,
100 Tórshavn
Tlf. 16677

Avloysari

Søkt verður eftir avloysara til roknskaparlíking fyri tíðarskeiðið 1. august 1987 til 31. juli 1988.

Umsøkjarar skulu hava roknskaparútbúgving og skeið í skattrætti.

Løn samb. sáttmála millum Føroya Landsstýri og avvarðandi vinnufelag.

Umsókn við prógvum verður send til Líkingarráð Føroya í seinasta lagi 22. juni 1987.

Líkingarráð Føroya

trong?

— Jú, men vit hava eisini spælt onnur verk. Tað, sum ræður um, er at finna okkurt, sum ljóðar væl og er gjørligt at spæla. So næstu ferð fara vit at spæla okkurt heilt annað.

— Mozart er torførur at spæla! Tað torføra er at spæla hann so einfalt, at tað ljóðar, sum tað er einki fyri. Vandin við kendum tónleiki er júst, at fólk hava hoyrt hann á plátu áður. Her ræður um at vera varin.

— Samstundis skal skráin vera «áhöyrarvinarlig» — bæði tað, at fólk tilmir at spæla tónleikin og at lurta eftir tí. Tí er bert at hava bæði kent og ókent á skránni.

— Hvør velur tónleikin?

— Vit tosa um tað í felag og spæla ymiskt ígjøgnum. SO eg má finna javnvág ímillum ambítiónir og so tað, sum gjørligt er at spæla. Vit spæla jú til stuttleikar, men sum eg plagi at siga við tey: tað skal heldur ikki verða ov stuttligt!

Krevjandi at vera lærari í Føroyum

— Er grundarlag fyri bæði symfoniorkestrinum og kamarorkestrinum?

— Tað, tað veitst tú! Fleiri okkara spæla eisini við í Symfoniorkestrinum,

so vit stuðla — Symfoniorkestrið venur jú ikki so ofta.

— Í einum lítlum orkestri er lættari at arbeiða við tí praktiska. Vit hava verið virkin á lokalum stigi — spælt á ymsum konsertum, bæði fylgispæl og sjálvi.

— Tú hevur verið í Føroyum nú í eitt ár?

— Ja. At flyta heim aftur var næstan líka torført sum at flyta niður á sinni. Nógvar er at venja seg við.

— At vera lærari í Føroyum setir krøv: bæði at kunna undirvísa nýbyrjarum — og eisini spæla krevjandi stykki. Tú mást duga bæði. Í Føroyum vilja vit hava eitt høgt tónleikarligt stöði.

— Sjáldan vita nýbyrjarar, hvat teir í roynd og veru fara undir. Og so ræður um ikki at koma á hugan hjá teimum!

Byrjaði gamal

— Tú vart niðri í 7 ár. Høvdur tú ongantíð hugsað um at verið tónleikari uttanlands?

— Jú, hugsað um tað havi eg. Men ætlanin hjá mær var alla tíðina at koma heim aftur og undirvísa, og her verðið eg verandi. Fyrr var eg bilsmiður.

— Nær gjørdi tú av at fara at lesa tónleik?

— Eg byrjaði at spæla klarinett 15 ára gamal. Aðrenn hevði eg spælt orgul og trummur. Men eg havi altíð fingist við tónleik og uppvaksin við tí, so tá er lættari at byrja so gamal. Tá ert tú eisini tilvitandi um hvussu seint tað gongur at læra seg. Tað hugsa børn ikki altíð um.

— Hvussu ber tað til, at tú knappliga fekst áhuga fyri klarinett?

— Teimum tørvaði eina klarinett í GHM á eini musikkstevnu. Eg vandi so til stevnuna, inn í skápið við klarinettini til næstu musikkstevnu — soleiðis gjørdi eg, til eg var eini 18 ár. Tá fekk eg meira áhuga fyri tí. Forrestin, so gekk eg niðan til Verland at læra meg at spæla.

— Ert tú nøgdur við árið, sum farið er?

— Ja — bert tað, at eg havi ov nógv at gera: 3 orkestrur og so 35 næmingar — ymsastaðni! Tí gevist eg sum leiðari í Kamarorkestrinum til heystar. Harumframt havi eg tikið diplom sum solistur herfyri, so eg keði meg ikki.

— Tað, vit hoyrdu fyri nøkrum árum síðani, at tónleikarar fáa ikki arbeiði í Føroyum — kunnu vit siga, at tað er søga í dag? — Tað kunnu vit gott siga — í øllum førum sum útviklingurin er í dag.

